

Afrikansko. V Egiptu so siti angleških vojakov, toda ne morejo se jih znebiti, kajti angleška vlada jih ne pokliče domov, češ, da se je sicer bati za življenje tujcev, ki so po raznih mestih se naselili. Angleška vlada utegne prav soditi.

Amerikansko. V Ekvadorju so napadli trije počenjeni možje predsednika republike ter so ga hoteli umoriti. Mož pa je bil srčen, enega lopova je sam z mečem pobil, ostala pa so vojaki, ki so slišali streljanje, ujeli ter ju peljali v ječo. Pravi se, da so lopove frama-soni najeli, ker je predsednik vrl katoličan.

Za poduk in kratek čas.

Slovenci na narodopisni razstavi v zlati Pragi.

II.

Opisavši v kratko potovanje Slovencev do Prage in ljubeznive pozdrave in sprejeme od strani naših bratov Čehov, povem še naj nekaj o našem bivanju v zlati, stostolpi Pragi in o narodopisni razstavi. Praga je za nas avstrijske Slovane najimenitnejše mesto. Mesto skupaj s predmestji šteje 380.000 prebivalcev; govori se skoro le češko-slovanski jezik. Kar sem bil v tej krasni češki prestolnici, sem le tu in tam slišal čisto malo nemški govoriti. Tudi ulični napisi so v češkem jeziku. Na dan pa, ko smo prišli Slovenci na razstavo, so pa tudi plapolali narodni češki prapori nam na čast. In kako lepo je nas tudi še vsprejel v razstavi predsednik grof Lažan-sky! Razstavni odbor pa je vse goste še pogostil s prav gosposkim obedom, pri katerem so se slišale navdušene napitnice v češkem, slovenskem in hrvaškem jeziku. Ali kakšna razstava je bila, me utegne marsikateri vprašati. Kaj se je vse videlo, kaj je to narodopisna razstava? Na vse to ni tako lahko odgovoriti, kakor vprašati; zakaj dobro vem, da večina, ki največ in najrajši bere »Slov. Gospodarja«, še ni videla kake velike razstave, kake slovanske narodopisne razstave pa gotovo redko kateri. Videl je že marsikateri kakor razstavo poljskih, vinogradskih, sadjarskih itd. pridelkov, kakor so buče, repa, korenje, grozdje, jabelka, luk in take reči. Ali glej, to ni narodopisna razstava. Pazi, kaj povem. Vsako ljudstvo, vsaki narod ima svoje posebnosti; še večje posebnosti so pa imeli stari, predniki naši, ki so živeli pred kakimi sto ali več sto leti. Tako, postavim, so se čisto drugače ljudje poprej v obleki nosili, kakor zdaj. Kedo starejših še se ne spomni na rdeče telovnike (»lajbiče«) z velikimi srebrnimi gumbi, na jirhaste hlače in škornje z dolgimi golenicami, na klobuke s širokimi okrajniki pri moskih, in na bele rute, peče in »avbe« pri ženskah? Glej, to je bila posebnost v noši pri nas, pri Slovencih, t. j. bila naša posebna slovenska noša, katero je zdajšna spodrinila. In tudi hiš in drugih poslopij niso zmirom tako stavili, kakor zdaj. Poprej je bilo vse leseno in s slamo krito. In pohištvo, kakor stoli, postelje, škrinje in omare so naši predniki drugače imeli napravljene, kakor jih zdaj imamo. Celó posoda je bila drugačna na kmetih, kakor je zdaj. Leseni okrožniki in lesene ali koščene žlice so bile v navadi nekdanj. Orodje za obdelovanje polja, kakor plug, brana, za vejanje žita, velnike itd. se dandanes precej razlikuje od starejšega, in pa kakoršno imamo mi, ali pa ga imajo na Češkem ali pa v Bosni in Hercegovini, kjer sem videl Turka, da je kar na polju, kjer je imel žito, mlatil, na to pa vzel veliko velnico in proti vetru lučal žito, da ga je očistil plev. Kaj pa še naj rečem o šegah pri snubljenju, pri ženitninah in pa raznih godovih v letu! Kakšna je tu razlika med raznimi narodi! In glej,

dragi bralec, kakšno nošo so imeli stari Čehi, kako so si stavili svoje hramove, hiše, škednje, kakšno so imeli hišno opravo, mize, stole, postelje, zibe, kakšno so imeli orodje pri obdelovanju polja, kakšno orožje so upotrebovali v vojski, sosebno v husitski vojski, kako so si olepšavali svoje hiše, kako so živeli na deželi, v mestu, kako so pisali, risali, vezali, delali obleko, kaj so vse znašli, kaj vse zdaj delajo, kako zdaj živijo doma na Češkem, v Ameriki, kaj pridelajo, kako napredujejo itd. vse si videl na razstavi, katera se zato, ker je vse to svojina češkega naroda, imenuje češkoslovanska narodopisna razstava. Se ve, da cele ne bom in je tudi ne morem opisati, marveč tu in tam hočemo si kaj ogledati.

Smešnica. »Francé«, vpraša učitelj v šoli, »Francé, kaj pa se zopet nisi počesal? Ali nimate doma glav-nika?« — »Imamo«, odreže se Francé, »imamo dva, toda nobeden nima več zobov«.

Razne stvari.

(Slavnost.) Novi zvonovi za cerkev Matere mi-losti pri oo. frančiškanih v Mariboru tehtajo 1100 centov in jih jutri, v petek dne 11. oktobra, prepeljejo z veliko svečanostjo s kolodvora do cerkve. V nedeljo blagoslovijo pa jih mil. knezoškof, in v teku tedna potegnejo jih potem v zvonik tako, da bodo v nedeljo, dne 27. oktobra prvokrat z njimi zvonili, v spomin na 6. obletnico umešanja mil. knezoškofa Mihaela v njih skofje oblasti.

(Vogelni kamen.) Mil. knezoškof bodo dne 20. oktobra, »žegnansko nedeljo«, v Čadramu slovesno posvetili vogelni kamen nove župnijske cerkve, katere temelj se bo to jesen še postavil po načrtu, izdelanem v romanskem slogu od g. J. Pascherja v Gradcu, v podobni križi. Dolga bo ta cerkev 42 m, široka v kapelah 24 m in v ladji 15 m in visoka 18 m.

(Novo ministerstvo.) Dne 2. okt. so svetli cesar imenovali grofa Badenija ministerskim predsednikom in voditeljem ministerstva za notranje stvari; grofa Welserheimba vnovič ministrom za domobranstvo; barona Gautscha ministrom za nauk in bogočastje; dra. Bilinskega ministrom financ (začasno tudi za posle, ki jih je vodil dosedaj minister Javorski); grofa Ledeburja ministrom za poljedelstvo; grofa Gleispacha ministrom pravosodja in barona Glanz-Eicha ministrom trgovine.

(V Zagrebu) se delajo velikanske priprave za vsprejem Njegovega Veličanstva cesarja in kralja dne 14. okt. Ob cestah z državnega kolodvora bode stalo 90 majev, na prostoru pred kolodvorom pa 14 stebrov, bogato okrašenih. Tik pred kolodvorom bode stal kraljevski šotor. Po mestu se popravlja tlak in se že prirejajo okrašenja. Iz kratka: Zagreb stori gotovo vse mogoče, da dostojno vsprejme svojega kralja.

(Naši državni poslanci, zedinite se!) Na ljudskem shodu pri Sv. Jakobu v Slov. goricah se je med drugimi tudi vsprejela naslednja resolucija: »Ljudski shod pri Sv. Jakobu v Slov. gor. izraža željo, naj se slovenski državni poslanci spet zedinijo v konservativnem klubu«.

(Prošnja.) Pokojni g. Hrabroslov Volarič je zapustil mlado udovo in štiri otročice; najstarejši 7letni deček kaže velik talent za glasbo. Obračam se zategadel do vseh prijateljev pokojnikovih, da bi podpirali udovo v izrejevanju teh sirot in v izobrazbi nadarjenega dečka. Volarič je izdal ob svojem trošku več zvezkov skladb;